

Abyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtakssjóri: Krisjan Dahl
Ljósmyndari: Kaimar Lindenskov

Bláblók: Randi Jacobsen - Dagny Joensen - Tórfinn Smith - Hilmar Jan Hansen - Justinus Eldesgaard

Útgevandi: P/T Sosialurín
Uppseting: P/T Sosialurín
Prent: P/T Pressan 1981

Bústaður: Argjavegi 26
Argjum
Telefon: 11820

Postadr.: Postsmoga 76
110 Tórshavn
Telefax: 14720

Lívsgrundarlagið fyrst

OKKURT hava fólka- og sambandsflokkurin fingið burtur úr samráðingunum - í ólukkumát, koppar stóri ivin millum sambandsveljarar sum heild ikki korthúsinum hjá hesum nýggju »fólkaflaksreformaða« sambandi, ið sambandsins vegna enn hevur buktina og báðar endarnar í samráðingunum.

ANNAR flokkur, ið heilt víst hevur fingið burtur úr samráðingunum, tað, hann ætlaði, er sjálfstýrisflokkurin. Við hevur hann neyvan ætla sær, men við at látast »sum um«, hevur tað meistarliga eydnast honum dag út og dag inn at sleppa fram at bæði útvarpi og sjónvarpi og bløðum fyri at sáða iva um førleikan hjá hinum umat fáa tað at hanga saman. At hann so heldur einki boð hevði upp á nakað, var so mestsum líkamikið og hóast hann ikki fylgdist burtur úr samráðingunum við verkamannafylkingini, brúkti hann nú móti endanum júst krøv hennara um »vinnuoyramerking« av minni útgoldnu lønunum, sum páskot fyri at »slíta«.

ANNAÐ er so, at tað ikki fæst at hanga saman, sum eisini verkamannafylkingin, sum hevur ver-

ið í sama vasi, so greidliga hevur víst á.

AT SO eisini framstandandi fólkafloksmenn vita, at so er, skulu vit ikki ivast í, men er modellid við teimum 180 milj. tað sama sum við sama tali í fólkaflakskreppuhjálp til veiðiflotan í 89 - sum við bæði fram- og afturvirkandi kraft gjørdist milliardir, er minni umráðandi við talinum. Tað er meira uppskriftin, ið telur.

OG UPPSKRIFTIN er púra greið. Henda er tann sama, sum síðan 75 hevur havt samfelagið alt sum gísla, tá á stóð. Ráfiskagrúnnurin var av tí illa, varð sagt, umlagd varð til rakstrar- og fløgustuðul. Eisini varð ætlanin at hetta skuldi fáa ein enda, men gakk, nú uppfinna teir nýggjar »ráfiskagrúnn«, figgjaðan vegna lønútjaldarar við tí minni útgoldnu løn, landið og vit øll annars skuldu fingið til skattigar.

ALMENN stýring, ikki minst av vinnulívinum, hevur leingi verið illa sædd - so illa dámd og kanska eisini »misfatað«, at menn í vinnustuðlandi sessum hjá tí almenna heldur ikki hava kunnað hildið annað, fyri ikki at verði skræddir úr skinninum.

AT HETTA bara ikki hevur verið til tað góða, eru alt ov nógv dømi um, og sjálvsagt skuldi við

hesum løgna uppskoti um nýggja lønarniðurskurðin borið til eitt stutt áramál at samst um, at oyramerkt »spardu lønirnar« og »mista skattin« væl og virðiliga til nýggjar alternativar vinnuøguleikar, sum skilagóð rentabilitetskrøv vórðu sett til.

NÚ KANSKA at fremja leingi ætlaða hækking í stjóra- ella undirstjóraløn við 12 prosentum, tá hetta í veruleikanum ikki er nøkur meirútreiðsla fyri fyrirkuna bótir neyvan um nakað kappingarføri, heldur ikki at fáa sær ein frægari »virkisbil« enn tann gamla.

SJÁLVSAGT vóna vit ikki, at hetta verður lagið, men so fritt skal mista landsinntøkan hjá okkum øllum kunna nýtast av nøkrum fáum.

ÓHUGNALIGAST av øllum og mest nivandi hjá teimum, ið veruliga hava boð upp á, hvussu kappingarførið kundi verið bót upp á longri sikt, er at eingin fæst at viðganga, at vánaliga kappingarføri okkara innan fiskivinnu snøgt sagt stendst av alt ov stórum fløgum í veiðiorku og hartil ov eintáttaðari, og ov lítið í amboð til nútíðar fiskatilvirkning.

BROYTA VIT ikki hetta bæði skjótt og brátt, verður kanska neyðugt at bíta í grasið fyri fram-

standandi fólkaflaksmonnum, sum úttalað hava, at rúm ikki er fyri meira enn umleið 25 túsund fólki í Føroyum - og enná kanska ynskja teimum tillukku, so »framskygdir« teir vóru.

GERA VIT hinvegin nakað skilagott bæði veiðiliga og við fiskavirkningina sjálva, kunnu og skulu Føroyar bera tvífalda fólkatálið.

AT RØKKAST kann longur í so máta, vita vit øll - ikki minst okkara størsti fiskauðflytari, sum okkum kunnugt bert hevur ein líkinda og munagóðan kunda, sum fegin rindar rætt prisin fyri best møguligu vørna - men so skal hon eisini vera »skinsamliga« veidd og virkað. At vit so ikki eiga meira at lata av hesi vøru, hóast vit reypa okkum av heimsins besta sjógvi, er tí bæði synd og skomm.

ØLL VITA vit hví, eingin tekur stigið, ið takast má. Tær almennu Føroyar skulu rætt og slætt halda kjaft, meðan nakrir fáir, ið ikki órógvast av, at tað gerst tvær ferðir so rúmsátt hjá teimum føroyingum, ið eftir verða, ótarnaðir duga sær víðari við leivdunum av tí lívsgrundarlagið, øllum var ætlað - og við ævigum studningi.

SOSIALURIN

Jensabáturin fremstur

Fyri 25. ferð á rað skipaði Lions í Eysturoy fyri kappsigling millum 4- og 5-mannafor á Skálafirði. Tilmeldaðir vóru 32 bátar, sum allir møttu til siglingina

Siglt varð sunnanvert av fjørðinum millum stranda-landið og Saltneis um boyu úti fyri Gjaranesi og á málið við bryggjuna á Skála.

Siglt varð við útsynninginum um bakborðs háls. Ættin helt sær nøkulunda, hóast messtsum lítið ella einki lot í lötum. Besta vindin mestsum allan vegin høvdu vestaru bátarnir. Ójavn var tó sum blikaði innari á fjørðinum og meira enn so, at onkur misti bæði vind og kós og varð tarnaður til seglini aftur fingust at standa. Tá avtarnaði vóru tó bátar, sum komu best frá startinum eisini millum teir

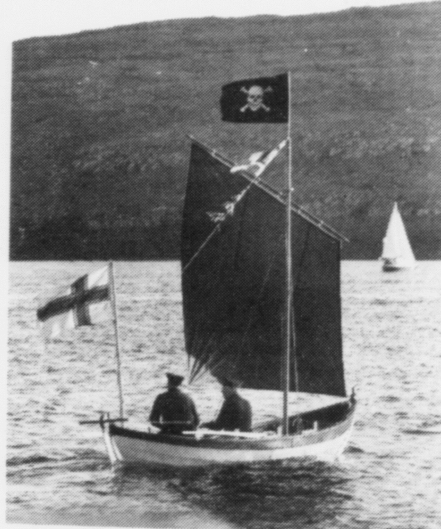
fyrstu á mál.

Fýra av teimum ikki so fáu bátunum, sum vóru endaðir ov eystarliga á fjørðinum fyri at sleppa millum málboyuna og bryggjuna á Skála, góvust í royndunum at krússa seg á mál og lögdu seglini.

Raðfylgjan um málið henda dýrdardag var henda:

1. Jensabáturin, Nólsoy - Tormod Hansen
2. Vinur, Tórshavn - Óli Mikkelsen
3. Svanur, Skála - Ernst Mikkelsen
4. Brandur, Nesi - Eiuler Hansen

5. Guðrið, Saltangará - Allan Poulsen
6. Bárán, Saltneis - Kristian Petersen
7. Miðgerð, Kollafirði - Emil Petersen
8. Grani, Toftum - Regin Debes
9. Hoyvikur, Hoyvík - Egil Simonsen
10. Lundin, Skála - Jørleif Bech
11. Herdis, Toftum - Hilmar Gaardbo
12. Dunnan, Skála - Marius Joensen
13. Góðadalsbáturin, Argjum - Anfinn Hansen
14. Firvaldur, Hósvík - Jógvan Mørkøre

15. Kultursbáturin, Kollafirði - Odmar Joensen
16. Æðan, Kollafirði - Janus Petersen
17. Ruth, Skála - Páll Olsen
18. Spógvin, Kollafirði - Anfinn T. Fagraklett

19. Nevið Reyða, Strøndum - Hans Jákup Høj
20. Pluto, Skála - Meinhard J. Christiansen
21. Húsabáturin, Kollafirði - Dánjal í Húsinum
22. Litli, Kollafirði - Dagfinnur Joensen

23. Teistin, Strøndum - Símun Poulsen
24. Fiskedreht, Strøndum - Hilmar Joensen
25. Nóni, Tórshavn - Krisjan Dahl
26. Falkurin, Strøndum - Kári Hansen
27. Kubbi, Nólsoy - Herman Jacobsen
28. Brynhild, Hoyvík - Helgi Klein

Blankskálábáturin úr Rituvík, Conny úr Saltangará og Børurin og Súlan av Strøndum komu ikki á mál.

Steypi vóru handað trimum teim um fyrstu bátunum á hugnaligari samkomu í kantínumi á Skála. Menu'ın var tann sama góða sum øll árin undan - frálikar eysturoyar-pannukøkur og drekamunnur.

Lionsmenn trivu í virksemd hjá felagnum farnu árin og tingformaður okkara Jógvan Ingvarð Olsen, sum handaði steypini, setti hugfarsligur sum altíð, sín bæði álvarsama og skemtingarsama dám á lötuna. Minnisflagg um dagin varð latin øllum, usm vóru við í siglingini.